

DEČJE VESTI

2020 • ČETVRTO TROMESEČJE • JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Anuša Nagapa, četrnaestogodišnja devojčica, učenica internatske škole u Indiji, moli se da otac prestane da je šamara zbog držanja subote. Priču o njoj možete pročitati na 10. stranici časopisa.

SEVEROZAPADNA INDIJA

- 4 Lako disanje / 3. oktobar
- 6 Sara u Indiji / 10. oktobar
- 8 Trka prema vozu / 17. oktobar

JUŽNOCENTRALNA INDIJA

- 10 Kažnjena zbog subote / 24. oktobar
- 12 Odbacivanje kamenih idola / 31. oktobar
- 14 Nestašluk na bogoslužju / 7. novembar
- 16 Baka dolazi do glasa / 14. novembar
- 18 Zadivljeni lekar / 21. novembar
- 20 Nema vremena za video igrice / 28. novembar

CENTRALNA INDIJA

- 22 Bog je moj učitelj / 5. decembar
- 24 Tumor dovodi do promene srca / 12. decembar

SEVEROISTOČNA INDIJA

- 26 Slatki bol / 19. decembar
- 28 Program 13. subote: Odbacivanje loše navike / 26. decembar
- 30 Budući projekti 13. subote
- 31 Dodatne aktivnosti
- 36 Mapa

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. subote bio je upotrebljen za izgradnju muških i ženskih spavaonica u Adventističkoj školi Nagaland u Dimapuru, u državi Nagaland, u Indiji. Priče iz Dimapura možete čitati na stranicama 26-30 vašeg časopisa. Slike možete skinuti sa naše Fejsbuk stranice bit.ly/fb-2mq.

©2020 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Mogućnosti

Darovi 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za ispunjenje navedenih projekata u Indiji:

- Crkvena zgrada, Amritsar, država Pundžab
- Druga faza školske zgrade na Adventističkom koledžu Rurki, Rurki, država Utarakand
- Spavaonica, Adventistička škola, Varanasi, država Utar Pradeš
- Crkvena zgrada, Ranči, država Džarkand
- Školska zgrada, Adventistički univerzitet Spajser, Aund, Pune, država Maharaštra
- Dve učionice, Adventistička engleska gimnazija, Azam Nagar, država Karnataka
- Muška spavaonica, Akademija Garmar, Ražanagaram, država Andra Pradeš
- Pet učionica, Adventistički koledž Flaiz, Rustumbada, država Andre Pradeš
- Nove crkvene zgrade, Central Kanada i Savanagar Tamil, država Karnataka
- Muška spavaonica, Srednja škola „E. D. Tomas“, Tandžavur, država Tamil Nadu
- Laboratorije i biblioteka, Srednja adventistička škola „Tirumala“, Tiruvananapuram, država Kerala

Ovog tromesečja posvetićemo se Južnoazijskoj diviziji (JAD) u kojoj se nalazi 4 države: Butan, Indija, Maldivi i Nepal. Sedište ove divizije nalazi se u Hosuru, u Indiji.

U ovoj oblasti živi 1,4 milijarda ljudi, uključujući 1,6 miliona vernika Adventističke crkve, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 872 ljudi.

Dopreti do 1,4 milijarde ljudi je ogroman izazov koji jedino može biti ostvaren uz božansku pomoć. Kao deo tih misioniskih

napora, Južnoazijska divizija je izabrala 11 projekata u Indiji koji će primiti sredstva 13. subote ovog tromesečja. Projekti su navedeni na kraju.

Posebne karakteristike

Ako želite da učinite svoju Subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misioniski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/EUD-fastfacts-2020 ili ga čitati na Fejsbuku. Posetite i lajkujte našu Fejsbuk stranicu (Facebook.com/missionquarterlies).

Iskoristite prednosti misioniskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, i koje su usredsređene na primaoce misioniskih darova 13. subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video-klipa i linka na Internetu da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili da gledate video-klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu dok čitate misioniske priče, ili možete odštampati i slikama ukrašiti prostoriju Subotne škole ili subotnoškolsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku IZVORI možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za misioniske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i direktno kontaktirati: mcchesneya@gc.adventist.org

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojim duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova! 🌍

INDIJA | 3. oktobar

Lako disanje

Aradana, 14

Četrnaestogodišnja Aradana primetila je da je jedna od njenih školskih cimerki u ženskoj spavaonici imala problem sa disanjem na prelasku iz jeseni u zimu, kada vreme postaje hladnije. Njena cimerka Džiocana imala je problem sa disanjem i na prelasku iz zime u proleće, kada cveće počinje da cveta.

Džiocana je imala astmu.

Iako je koristila sprej i uzimala pilule protiv astme, imala je problem sa disanjem kad god bi se klima menjala. Aradani je bilo žao jer su Džiocana i ona bile prijateljice. Aradana je poticala iz adventističke porodice, dok je Džiocanina porodica pripadala jednoj svetskoj religiji koja ne svetkuje Boga.

Jedne večeri, dok je Džiocana uzimala svoj lek, Aradana je odlučila da razgovara sa njom o Bogu. Sela je na krevet pored nje i rekla: „Trebalo bi da se pomoliš i da čitaš Bibliju.“

Džiocana je za trenutak razmišljala, a zatim rekla: „Dobro, pokušaću.“

Obe devojke su otišle u svoj krevet na spavanje.

Naredne večeri, Aradana je videla da njena drugarica sedi na svom krevetu i čita Bibliju. Bila je srećna što vidi svoju drugaricu da čita tu dragocenu knjigu. Pomislila je da bi tada bilo pravo vreme da ima svoje večernje bogoslužjenje. Otišla je do svog kreveta, pročitala jedno poglavlje iz Biblije i zaspala.

Nakon te večeri, mogla je da vidi svoju prijateljicu kako redovno čita Bibliju. Takođe ju je videla kako se moli svake večeri, kako sedi na svom krevetu ili kleči pokraj njega.

Jednom prilikom, Aradana je predložila da se obe zajedno mole. Klekle su, i Džiocana se prva pomolila: „Dragi nebeski Oče, hvala Ti za ovaj dan, hvala što si nas čuvao od zla i opasnosti. Budi sa našim

roditeljima koji su daleko od nas. Budi sa nama. Pomozi nam da budemo pažljive na nastavi. Budi sa našim dekanom i profesorima. Budi uz mene. Daj mi snagu i razum da čitam Bibliju i da ozdravim od svoje bolesti. Budi sa nama dok spavam. U Isusovo ime Te molim, amin.“

Zatim se Aradana pomolila: „Dragi nebeski Oče, budi sa Džiocanom, pomози joj da ide Tvojim putem, budi sa njenom i mojom porodicom.“

Nakon nekog vremena, Aradana je primetila da je Bog postao sastavni deo života njene drugarice. Molila se pre obroka, pre nego što počne da radi domaće zadatke i pre nego što izađe na ispit.

Njeno zdravlje se takođe poboljšalo. Astma joj više nije pravila problem, i lekar joj je rekao da bi mogla da uzima manju količinu lekova. Džiocana je uzbuđeno ispričala Aradani radosne vesti.

„Mnogo sam radosna što mi je doktor smanjio količinu lekova. Zaista sam bila umorna od tolikog uzimanja lekova.“

„Bog ti je pomogao da smanjiš lekove“, rekla je Aradana. Ona se molila za svoju prijateljicu svake večeri, zahvaljujući se što je Bog čuo njene molitve.

Džiocana više ne ide u Aradaninu školu, ali je ona nije zaboravila. Moli se i dalje svake večeri da njena dobra prijateljica preda svoje srce Isusu.

„Bože, pomози joj da u potpunosti ozdravi od svoje bolesti gde god se ona sada nalazila. Pomozi joj da ide Tvojim putem da bi mogla da se upozna lično sa Tobom na nebu.“

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju nove crkvene zgrade u Amritsar u umesto stare, često prenatrpane crkvene zgrade. To je crkva u kojoj Aradana odlazi na bogoslužje subotom, kada nije u internatu adventističkog koledža u Rurkiju, gradu koji se

U vezi sa pričom

- Potražite na mapi Amritsar na severozapadu Indije, na granici sa Pakistanom.
- Aradana znači „slaviti“. Ona ima samo jedno ime. Ona je nedavno postala siročić pošto joj je majka umrla od dijabetesa. Molitva kojom se Aradana molila za svoju prijateljicu: „Pomozi joj da ide Tvojim putem da bi mogla da se upozna lično sa Tobom na nebu“, ista je ona kojom se njena majka molila za nju. Majka joj je govorila da se nada da će njena ćerka jednog dana predati svoje srce Isusu i doći u Hrišćansku adventističku crkvu.
- Molite se za Aradanu dok razmišlja o toj značajnoj životnoj odluci. Molite se i da njena prijateljica Džiocana još bolje i potpunije upozna Boga.
- Aradana ima posebnu poruku za decu koja čitaju njenu priču, ona kaže: „Zamolila bih sve da se svaki dan mole Bogu i čitaju Bibliju.“
- Pozovite decu da se mole da njihovi prijatelji budu na nebu. Stavite izazov pred njih da se svakodnevno mole za svoje prijatelje.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Slike i misionerske činjenice iz Indije možete skinuti sa bit.ly/sud-2020-projects.
- Pogledajte Aradanu na Jutjubu: bit.ly/Aradhana-Mission.

nalazi 25 km od Amritsara na severozapadu Indije.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušne darove tako da mladi poput Aradane mogu da proslavljaju Boga u novoj crkvenoj zgradi.

INDIJA | 10. oktobar

Ruči, 32

Sara u Indiji

Ruči je bila veoma tužna. Bila je udata tri godine, a nije imala decu. Njen suprug Dipak i ona odlazili su kod doktora, molili se drvenim i kamenim bogovima. Činili su sve čega su mogli da se sete, ali ništa nije delovalo.

Jednog dana, jedna starija žena po imenu Šakina došla je u posetu članovima porodice koji su živeli u istoj kući kao i Ruči. Čula je da je Ruči želela da dobije bebu, pa je razgovarala sa njom.

„Ja verujem u Isusa, pravog Boga“, rekla je Šakina. „Dozvoli mi da se molim za tebe.“ Ruči nikada ranije nije čula za Isusa, ali bila je oduševljena da je neko želeo da se moli za nju.

„Potrebne su mi vaše molitve“, rekla je. „Udata sam već tri godine, a nemamo dece.“

„Deca su Božji dar“, rekla je Šakina i pozvala Ruči da kleknu na pod i da se

pomole. Ruči je imala naviku da kleči pred drvenim i kamenim bogovima, tako da se spustila pokraj Šakine.

„Gospode, učini da Ruči ostane u drugom stanju zbog obećanja u Psalmima: 'Evo nasljedstva od Gospoda: deca, porod je dar od Njega.' (Psalam 127,3)“

Naredne sedmice, Šakina je ponovo došla da se moli sa Ruči. Došla je i sledeće.

„Znaš, trebalo bi i ti da se moliš“, reče Šakina, dodajući: „Trebalo da veruješ u Isusa kao što je Avram to uradio.“

„Avra... ko?“, pitala je Ruči. Nikada ranije nije čula za Avrama.

Šakina joj je tada ispričala priču o Avramu i Sari i o tome kako su se molili za bebu. Bog je odgovorio na njihove molitve dajući Sari dečkića kada je imala 90 godina.

Ruči je razmišljala i rekla: „Au, ako je Bog mogao da podari Sari bebu kada je imala

90 godina, onda može i meni, ja imam samo 24 godine.“

Ruči je tada počela svakodnevno da se moli za bebu: „Isuse, poklonio si bebu Sari, pokloni je i meni.“

Jednog dana, Šakina je ispričala priču o Ani koja se molila Bogu za dete, i Bog joj je dao Samuila. Ručina vera je porasla kad je čula priču. Pomislila je: „Ako je Bog mogao da podari decu Sari i Ani, onda može i meni.“

Počela je sama da čita Bibliju i nastavila je da se moli. Prošlo je godinu dana, dve godine, tri, četiri. Ruči je nastavila da se moli i da čita Bibliju.

Jednog dana, osetila je nešto neobično u svom stomaku. Odmah je otišla kod lekara, koji joj je rekao da je u drugom stanju. Ruči se radosno zahvaljivala Bogu i odmah nazvala Šakinu da joj kaže radosne vesti.

„Imaću bebu“, uzbuđeno je izjavila.

„Isus je odgovorio na naše molitve“, rekla je stara žena.

Ruči je rodila devojčicu koju je nazvala Kaš. Godinu dana kasnije dobila je još jedno dete.

Danas Ruči svake subote radosno dovodi svoje dvoje dece u Adventističku crkvu Amritsar.

„Isus je moćniji od bilo čega na svetu“, izjavljuje. 🌍

Deo darova ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju nove crkve u

U vezi sa pričom

- Pronađite Amritsar na mapi Indije. Grad se nalazi na severozapadu, na granici sa Pakistanom.
- Postavite pitanje u svom dečijem razredu zašto se ova priča zove „Sara u Indiji“. Ponovo pročitajte priču o Avramu i Sari. Stavite pred decu izazov da se istrajno mole za važne stvari u svom životu.
- Razmišljajte o Ručinom savetu za decu koja smatraju da njihove molitve bivaju neuslišene. „Verujte u Boga i oslonite se na Isusa. On je Taj koji daruje decu. Kao što Biblija kaže: ‘Deca su nasledstvo od Boga.’“
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Misionske informacije i važne činjenice iz Indije možete skinuti sa: bit.ly/sud-2020-projects.

Amritsaru, koja treba da zameni staru, malu, često prenatrpanu crkvenu zgradu. To je crkva u kojoj Ruči i njena deca proslavljaju Boga.

Hvala vam što planirate da priložite nesebične darove tako da Ruči i njena deca mogu proslavljati Boga u lepoj novoj crkvi.

Tradicija uči da je apostol Toma propovedao Jevanđelje ljudima u Indiji i da je osnovao nestorijansku hrišćansku crkvu na jugu. Prema istorijskim spisima, do prvih obraćenja u hrišćanstvo među lokalnim stanovništvom u Indiji došlo je u 4. veku.

Nije tačno poznato kada su adventistička učenja doprla do Indije, i kada je otpočelo propovedanje Jevanđelja. Godine 1890, S. N. Haskell i P. T. Magan prošli su Indiju od Kalkute do Bombaja na svom misionarskom putovanju.

INDIJA | 17. oktobar

Saint Kim

Trka prema vozu

Veliki autobus se kretao neravnim planinskim putem kroz noćnu tamu. Indijska muzika koja je dopirala sa radija ispunila je autobus. Mnogi putnici su glasno hrkali i spavali. Međutim, jedanaestogodišnji dečak po imenu Saint bio je budan. Putnici ovog autobusa proveli su sedmicu dana kao volonteri u medicinskoj klinici u jednom nepristupačnom, zabačenom indijskom selu. Saint je video mnogo bolesnih ljudi koji su dobijali besplatnu medicinsku pomoć. On nije bio dovoljno odrastao da bude lekar, ali bio je srećan što može da izvršava naloge i igra se sa bolesnom decom. Autobus je sada vozio volontere prema železničkoj stanici odakle je trebalo da se upute u svoj dom.

Neko je progovorio: „Molim vas, zaustavite autobus, Lavinija oseća mučninu zbog vožnje.“

Čim je vozač zaustavio autobus, dvadesetogodišnja Lavinija istrčala je iz autobusa i povratila sve što joj je bilo u stomaku.

Zapravo, Lavinija nije jedina osoba koja je osećala mučninu usled vožnje, svi su sada bili budni i osećali mučninu. Ali trebalo je da putuju još pet sati da bi stigli na železničku stanicu na vreme.

Doktor zadužen za celu grupu nije želeo da se autobus više zaustavlja. Uzeo je lek protiv mučnine iz pribora za prvu pomoć i davao onima kojima je bilo potrebno. Autobus je nastavio putovanje krivudavim putevima.

Sada je izgledalo kao da vreme brže prolazi. Neko je rekao: „Trebalo bi brže da idemo, inače ćemo propustiti voz.“ Putnik je bio u pravu. Vozač autobusa je shvatio da je potrebno da požuri, te je povećao brzinu. Međutim, vreme je zaista brzo prolazilo.

Nažalost, autobus je kasno napustio zabačeno selo, a zaustavljanje zbog bolesne devojke samo je izazvalo dodatno kašnjenje. Delovalo je da je nemoguće stići na železničku stanicu na vreme.

U vezi sa pričom

- Dejzi Jang, autorka ove priče je Saintova majka. Njihova imena su promenjena u priči da bi se zaštitio rad volontera koji služe u osetljivim delovima sveta.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Misionske postove, slike i važne činjenice o Indiji možete skinuti sa bit.ly/SUD-2020.

Saintov otac je proverio vreme polaska voza na svom mobilnom telefonu. Telefonska aplikacija je pokazivala da će voz poći na vreme.

„Ovo je čudno. Obično voz polazi sa zakašnjenjem, međutim, sada će poći na vreme.“ Otac je ponovo pogledao svoj telefon proveravajući vreme polaska voza. Izgledalo je da mu je žao zbog celokupne situacije.

„Izgleda da nećemo stići na vreme“, rekao je tužnim glasom. Svi u autobusu bili su zabrinuti. Niko više nije mogao da spava.

U tom trenutku, Saint je progovorio: „Voz će nas čekati“, rekao je.

Odrasli se nisu slagali sa tom njegovom konstatacijom.

„Znaš Sainte, ova aplikacija za polazak vozova uvek pokazuje tačno vreme“, rekla je njegova majka. Voz će možda otići pre nego što mi stignemo na stanicu.“

„Ne, mama“, reče Saint odsečno. „Bog će zaustaviti voz radi nas.“

Autobus je stigao na železničku stanicu sa 30 minuta zakašnjenja. Svi su bili zabrinuti zbog te situacije. Saintov otac i još jedan čovek, Rošan, otišli su da vide koliko će grupa morati da čeka naredni polazak voza. Odjednom, ova dvojica vratila su se trčeći.

„Hej, slušajte svi. Voz još nije pošao, požurite“, vikao je Saintov otac. Nije bilo vremena za slavljenje. Svako je zgrabio svoj prtljag i trčao što brže može do kolo-seka na kome je voz stajao i čekao. Onog trenutka kada su svi ušli u voz, ostavši bez daha, Saint je prošaputao: „Mama, jesam li ti rekao da će Bog zaustaviti voz.“ Nasmehio joj se.

Dok su se svi brinuli da li će stići na vreme za polazak voza, Saint je, znajući da njegov nebeski Otac odgovara na molitve, proveo vreme moleći se.

Hvala vam na vašim misioniskim darovanjima, koja pomažu deci poput Sainta da saznaju o Isusu i sili molitve.

Dejzi Jang. 🌍

Zvanični početak adventističkog delovanja u Indiji datira iz 1893. godine, kada su Vilijam Lenker i A. T Strup, kolporter iz SAD-a došli u Madras i otpočeli svoje delovanje među ljudima engleskog govornog područja u glavnim indijskim gradovima. Lenker kasnije navodi u svojim spisima da postoje adventisti koji rade u različitim gradovima širom Indije.

Indija nema državnu religiju, ali ona je rodno mesto za 4 velike religije: hinduizam, budizam, džainizam i sikizam. Oko 80% populacije Indije smatra se hindu sledbenicima.

INDIJA | 24. oktobar

Kažnjena zbog subote

Anuša Nagapa, 14

Četrnaestogodišnja Anuša Nagapa plače kada govori o svom ocu. Razlog tome je što je otac gnevan što je postala hrišćanka. On je odlučan da je natera da promeni svoje mišljenje.

Problemi su nastali prošle godine kada je neki adventistički komšija upoznao majku sa Isusom.

„Slavljenje idola nije ispravno“, rekao je komšija. „Trebalo bi da predaš svoje srce Isusu.“

Pošto je više puta čula komšijinu želju da prihvati Isusa, majka je počela da odlazi u Adventističku crkvu u svom selu. Vodila je svoju ćerku sa sobom, a devojčica je uživala u pevanju.

Otac nije želeo da ide u crkvu sa majkom i Anušom, šta više, bio je odlučan da ih u tome zaustavi. Pokazivao je prstom na dvadeset drvenih i kamenih idola u njihovom domu.

„Naši bogovi su nam pomagali mnogo godina, brinuli su se o nama i štitili nas. Zašto hoćete da idete u crkvu da slavite drugog Boga?“

Majka nije ništa rekla. Anuša nije ništa rekla. Ništa nisu mogle da kažu da bi smirile oca. Kada je video da su ipak nastavile da idu u crkvu, neljubazno se obraćao majci. Kaznio je čak Anušu rekavši joj da je bila neposlušna.

Čineći stvari još težim, druge komšije su ismevale Anušu i njenu majku.

„Dugo ste slavile naše bogove. Šta se dogodilo da morate da slavite hrišćanskog Boga?“, upitao je jedan.

Čak ih je i lokalni budistički sveštenik ismevao.

Baš kada je izgledalo da stvari ne mogu biti gore, otac je doživeo tešku nesreću. Vozio je bicikl na prometnom putu, i neki kamion ga je udario. Bio je hospitalizovan u kritičnom stanju.

„Samo Bog može da mu pomogne“, doktor je rekao majci.

Majka i Anuša su se molile Isusu da sačuva očev život. I adventistički prijatelj se takođe molio.

Na doktorovo iznenađenje, otac se oporavio i mogao da ode kući posle tri sedmice.

Otac je nevoljno priznao da je nebeski Bog sačuvao njegov život. Međutim, njegov bes se ubrzo vratio, te je naredio majci i Anuši da prestanu da odlaze u crkvu.

Majka i Anuša su morale da se iskradaju subotom ujutro iz kuće.

Ove godine Anuša je mogla da se useli u adventističku internatsku školu, da nastavi svoje školovanje. Oduševljena je što može da slavi Isusa a da ne bude prekorena ili kažnjena. U školi je dobila svoju Bibliju. Kada ode kući na raspust, ona čita Bibliju svojim prijateljima.

Naučila je nekoliko svojih prijatelja kako da se mole. Više od svega, volela bi da čita Bibliju i da se moli sa ocem. Ona moli decu širom sveta da se mole da otac upozna pravog Boga. 🌐

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju dve nove učionice u Anušinoj adventističkoj srednjoj školi engleskog jezika u Azam Nagaru u Indiji, u državi Karnataka. Na ovaj način još dece može saznati o pravom Bogu.

Hvala vam što planirate da priložite nesebične darove.

Priču je iznela Mina Prabakar, profesorka u Anušinoj školi..

U vezi sa pričom

- Pronađite Azam Nagar na mapi Indije.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Misionske postove i kratke činjenice iz Indije možete skinuti sa bit.ly/SUD-2020.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Iako se krave smatraju svetima i protivzakonito je ubijati ih, Indijci ipak koriste kravlje mleko. Međutim, Indijci najvećim delom koriste mleko bivola.

INDIJA | 31. oktobar

Bimakši Kojaoe, 15

Odbacivanje kamenih idola

Kada je Bimakši imala deset godina, hrabro je odbila da se moli bogovima svojih roditelja.

Priča počinje kada se Bimakši vratila kući u vreme letnjeg raspusta iz adventističke internatske škole. Bila je srećna što vidi oca i majku posle mnogo meseci.

Ujutro, Bimakši se probudila i okupala. Majka ju je zatim pozvala ispred porodičnog svetilišta da proslave svoje bogove. Svetilište se sastojalo od šest slika kamenih bogova. Slike su bile okačene na zidu njihove kuće. Ispod slika nalazila se drvena polica sa lampom, mirišljavim štapićima i crvenim prahom koji su nanosili na svoja čela.

Bimakši je nevoljno prišla slikama. Majka i otac već su sedeli na podu skrštenih nogu. Sa njima je bila i Bimakšina devetogodišnja sestra. Otac je pozvonio malim zvončetom što je označavalo početak molitve.

Majka i on su tada počeli da uzvikuju ime jednog od bogova. Dok su to činili, nisu zatvarali svoje oči.

Majka je videla da je Bimakši i dalje stajala. Prestavši da se moli, rekla je devojčici: „Sedi kraj nas.“

Bimakši je odbila. „Ja ne želim da činim te stvari“, rekla je.

Majka je delovala ljutito. Znala je da je Bimakši učila o Isusu u adventističkoj internatskoj školi već pet godina. Znala je da škola takođe organizuje jutarnja bogoslužjenja u kojima su deca proslavljala Isusa umesto tradicionalnih bogova.

Majka nije imala ništa protiv što Bimakši proslavlja Isusa u školi.

„Kada si u školi, možeš biti poput hrišćana“, rekla je. „Međutim, kada si kod kuće, moraš da činiš ono što i mi.“

Bimakši je i dalje odbijala. Majka se ljutito okrenula prema Bimakšinoj mlađoj sestri i povikala: „Moli se za sebe i svoju sestru.“

U vezi sa pričom

- Pronađite Azam Nagar na mapi Indije.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Misionske postove i zanimljive činjenice iz Indije možete skinuti sa: bit.ly/SUD-2020.

Bimakši se iskrala u drugu prostoriju dok se njena porodica molila. Kada su se molitve završile, majka je našla Bimakši i ošarila je što je bila neposlušna.

Devojčica se tiho molila Isusu za pomoć.

Narednog dana, majka je pozvala Bimakši na porodičnu molitvu. Ona je opet odbila. Bila je ponovo kažnjena.

Tog leta se to ponavljalo iz dana u dan. Bimakši nije želela da promeni svoje mišljenje. Odbijala je da se moli idolima.

Konačno, nova školska godina je počela i devojčica se vratila u svoju internatsku školu.

Bila je srećna što može ponovo da bude među svojim prijateljima i ljubaznim učiteljima. Bila je srećna što je neće niko tući zato što odbija da se moli idolima. Najviše od svega, bila je srećna što može slobodno da proslavlja Isusa. Ispričala je ženskoj

preceptorki šta joj se događalo tog leta. Preceptorka je bila ponosna što se Bimakši čvrsto držala Isusa.

Narednog jutarnjeg bogoslužjenja, preceptorka je izjavila da je u Bibliji Bog poštovao ljude koji su odbijali da se mole idolima.

„Idoli napravljeni od drveta i kamena nemaju života“, izjavila je. „Mi imamo samo jednog Boga koji je naš Stvoritelj, a ne mnoštvo bogova. Sotona pokušava da nas prevari idolima.“

Bimakši je razumela da je Bog bio ponosan na nju. Odlučila je da više nikada ne proslavlja idole. I nije.

Danas, ona ima petnaest godina. I dalje odbija da se moli idolima kod kuće. Majka više nije ljuta, i ponekad se i ona pomoli Isusu. Bimakši se nada da će majka jednog dana u potpunosti da se preda Isusu. „Isus je pravi Bog“, kaže ona. 🌍

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za Bimakšinu adventističku englesku školu u Azam Nagaru u državi Karnataka, u Indiji. U školi će biti izgrađene dve nove učionice tako da još dece može da sazna da je Isus pravi Bog.

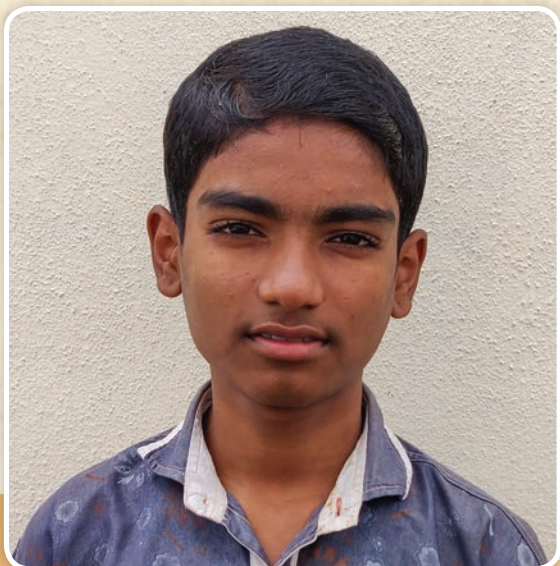
Priču je iznela Mina Prabakar, učiteljica u Bimakšinoj školi.

NEVEROVATNA
INDIJA

Indijska kuhinja je popularna u svetu, ali varira u zavisnosti od oblasti. Ova varijacija često se ne zapaža u restoranima izvan Indije, u kojima gosti očekuju određena veoma poznata jela kao što su: dal, samosas, nan i tanduri piletinu.

INDIJA | 7. novembar

Kartik Sukaram, 13

Nestašluk na bogoslužnju

„Isus je pravi Bog“, učiteljica je rekla dok se nalazila usred učionice. Jedanaestogodišnji Kartik se okrenuo prema prijateljima koji su sedeli blizu njega na jutarnjem bogoslužnju u adventističkoj internatskoj školi u Azam Nagar, u Indiji.

„Ne, nije pravi Bog“, prošaputao je. „Naši bogovi su pravi bogovi.“

Drugi dečaci tiho su klimali glavom, slažući se sa njim, ali nisu smeli to glasno da kažu iz straha od kazne.

Svako ko bi prekinuo bogoslužjenje ostajao bi bez doručka, a želeli su svi da jedu ukusni upma kačamak.

Kada je učiteljica primetila da je Kartik šaputao, prestala je da govori.

„Šta si rekao Kartik?“, upitala je.

Dečak je odbio da odgovori.

Učiteljica je pogledala dečake koji su sedeli pored njega.

„Šta je Kartik rekao?“, pitala je.

Nakon neugodne tišine, jedan dečak je progovorio.

„Kartik se ne slaže sa izjavom da je Isus pravi Bog“, rekao je.

Učiteljica više ništa nije rekla. Nastavila je bogoslužjenje. Međutim, kada se služba završila, Kartik nije mogao da doručkuje sa ostalom decom zato što je prekinuo bogoslužjenje.

Iako nije voleo da bude kažnjavan, nastavio je da prekida jutarnje i večernje službe.

Da biste razumeli zašto je Kartik prekidao službe, morate shvatiti nešto o njegovom životu kod kuće. Odrastao je u indijskom selu u kome nije bilo škole u kojoj se učio engleski jezik. Tako, kada je imao jedanaest godina, majka ga je poslala u adventističku internatsku školu koja se nalazila na 40 km udaljenosti od njegovog sela da bi naučio engleski jezik.

Kartik nije poticao iz hrišćanske porodice, i nije voleo hrišćansku školu. Posebno nije voleo bogoslužbene programe.

Međutim, jedne subote, čuo je propoved koja je taknula njegovo srce. Propovednik

je nazvao Isusa pravim Bogom, koji spasa-
va ljude od njihovih sopstvenih pogrešaka.
Kartik je želeo da sazna više o tome, i učiteljica mu je dala mali Novi zavet. Počeo je da čita po nekoliko stihova svaki dan i da se moli.

A onda su počele da se događaju loše stvari. Dok se igrao napolju, okliznuo se, pao na bradu i slomio vilicu. Zatim, morao je da ode u bolnicu da operiše bruh. Pitao se da li ga porodični kameni bogovi kažnjavaju zato što se molio Isusu.

Na kraju školske godine, dok se penjao na školski zid, pao je i teško povredio obe noge. Morao je opet da ode u bolnicu.

Izjavio je da ne želi više da ide u adventističku školu. „Više se ne vraćam tamo“, odlučno je rekao svojoj majci. „Loše stvari mi se tamo događaju.“

Međutim, majka je želela da se on vrati u školu. Poslala je takođe sa njim njegovu mlađu sestru.

Učiteljica je razgovarala sa dečakom.

„Zaista bih želela da se vratiš u školu. Dođi i videćeš da će stvari biti bolje“, rekla je.

Kartik se vratio na početku školske godine u pratnji svoje mlađe sestre. Obećao je da će pružiti Isusu još jednu priliku.

„Čitaću Bibliju i biću bliži Bogu“, rekao je učiteljici. „Želim da se držim Isusa bez

U vezi sa pričom

- Pronađite Azam Nagar na mapi Indije.
- Postavite deci pitanje, da li smatraju da su se loše stvari događale Kartiku zato što je čitao Bibliju. Pitajte ih šta misle o tome zašto se loše stvari dešavaju. Mogući odgovori možda mogu da sadrže sledeće ideje: bio je nemiran, ili, sotona je želeo da ga obeshrabri od čitanja Biblije.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Misionske postove i kratke činjenice iz Indije možete skinuti sa: bit.ly/SUD-2020.

obzira šta se događalo, kao i da Ga moja porodica upozna.“

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju dve nove učionice u Kartikovoj adventističkoj internatskoj školi engleskog jezika u Azam Nagar, u Indiji.

Priču je iznela Mina Prabakar, učiteljica u Kartikovoj školi.

NEVEROVATNA
INDIJA

Bengalur se smatra silikon-
skom dolinom u Indiji. Veliki
broj multinacionalnih kom-
panija je tamo otvorilo svoja
predstavništva, što rezultira
prilivom IT inženjera i stranaca
u gradu.

INDIJA | 14. novembar

Rašmi Raješ Golar, 15

Baka dolazi do glasa

Petnaestogodišnja Rašmi nije volela da ostaje sama kod kuće sa svojom bakom u Bailongalu, malom gradu u južnocentralnoj Indiji.

Kad god bi majka izašla iz kuće da kupi namirnice ili da poseti neku komšinicu, baka bi dolazila po Rašmi.

„Ostavljaš bogove svojih predaka i ideš za nepoznatim Bogom!“, vikala bi na nju.

Baka nije mogla da shvati zašto je majka počela da odvodi Rašmi svake sedmice u crkvu, nakon što je od komšinice saznala za Isusa.

Baka je slavila bogove od kamena i drveta. Nije verovala u Isusa. Ni reč nije govorila kada je majka bila kod kuće.

Međutim, kako bi majka izašla, prekoračala bi Rašmi zbog odlazaka u crkvu.

„Postoji mali hram blizu naše kuće, možeš tamo proslavljati boga umesto što ideš u hrišćansku crkvu.“

Rašmi je pokušavala da objasni da joj je u hrišćanskoj crkvi bilo lepo.

„Zašto me prekorevaš?“, pitala je. „Kada bi došla u crkvu sa nama, shvatila bi.“

Rašmi nikada nije rekla svojoj majci za bakine prekore. Plašila se bake, ali nije želela ni da stvara bilo kakav nemir u porodici.

Jednog dana, baka je počela da gubi svoj glas. Govorila je tiho. Nije mogla da digno svoj glas da bi vikala na Rašmi, ali bila je ljuta.

„Iako si napustila naše bogove, oni tebe neće napustiti“, prošaputala je ljutito.

Niko se nije bio zabrinuo zbog bakinog gubitka glasa. Smatrali su svi da će se glas vratiti sam po sebi.

Rašmi se upisala u adventističku internatsku školu i napustila svoj dom.

Međutim, kada je došla na raspust, četiri meseca kasnije, baka je bila potpuno izgubila svoj glas. Uopšte nije mogla da govori.

Kada je nešto želela, morala je da gestikulira rukama.

Rašmi je bila srećna što baka više nije mogla da više na nju, ali joj je bilo žao bake. Majka je bila zabrinuta.

„Trebalo da je odvedemo u bolnicu“, rekla je majka.

Prilikom pregleda doktor je rekao da bi baka trebalo da operiše glasne žice. Baka se veoma uplašila. Nije želela da ide na operaciju. Rašmi je želela da pomogne. Setila se bakine jake vere u njene kamene i drvene bogove. „Zašto se ne moliš svojim bogovima da te iscele?“, predlagala je baki. „Onda ti neće biti potrebna operacija.“

Baka se već mesecima unazad molila svojim bogovima. Shvatila je da njeni bogovi nemaju moć. Nije mogla da govori sa Rašmi, samo se nasmešila.

Majka je rekla crkvenim prijateljima o predstojećem operativnom zahvatu, i oni su se molili za baku.

Crkve u drugim delovima Indije takođe su se uključile u molitve. Rašmi se molila sa bakom.

„Dragi Gospode, pomozmi baki da prestane da slavi idole i da poveruje u Isusa, istinitog Boga.“

Suze su se kotrljale niz bakine obraze dok je slušala molitvu.

Nakon operativnog zahvata, doktor je izjavio da je operacija uspeła. Tri meseca kasnije, baka je bila kod kuće i mogla je da govori.

Baka više nije ukoravala Rašmi zbog odlazaka u crkvu subotom. Više ne pokušava da je ubeđuje da sledi porodične bogove. Umesto toga, ona subotom odlazi u crkvu sa njom i njenom majkom. Mesec dana nakon operacije predala je svoje srce Isusu.

„Slava Bogu!“, Rašmi izjavljuje. „Baka sada dolazi u crkvu sa nama svake subote. Ranije smo se krile od nje i odlazili krišom

U vezi sa pričom

- Pronađite Azam Nagar i Bailongal na mapi Indije.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Misionske postove i zanimljive činjenice iz Indije možete skinuti sa bit.ly/SUD-2020.

u crkvu. Međutim, danas, ona ide u crkvu sa nama.“ 🌍

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za školu u koju ide Rašmi, adventističku školu engleskog jezika u Azam Nagar, u indijskoj državi Karnataka. Sredstva će biti upotrebljena za izgradnju dve nove učionice da bi još više dece saznalo za Isusa.

Rašmi je veoma srećna što može da stiče obrazovanje u toj školi.

„Imamo jutarnja i večernja bogoslužjenja u našoj spavaonici. Zahvalna sam Bogu za ovu školu koja je donela svetlost mnogima poput mene. Želela bih da predam svoje srce Isusu zauvek“, izjavljuje Rašmi.

Priču je iznela Mina Prabakar, učiteljica u Rašminoj školi.

INDIJA | 21. novembar

Zadivljeni lekar

Renita Karolajn, 22

Doktor je mislio da Renita neće preživeti. Trinaestogodišnja devojčica bila je u nesvesti, a njeno srce je jedva kucalo, kada je bila hospitalizovana u Bengaluru u Indiji.

„Mogla bi da umre svakog trenutka“, rekao je doktor njenim roditeljima. „Međutim, daćemo sve od sebe.“

Oko stotinak adventista iz Renitine crkve požurilo je u bolnicu. Tešili su roditelje ispred sale za intezivnu negu u kojoj je Renita ležala. Mnogi vernici crkve su klečali u bolnici i molili se Bogu. Drugi su otišli do crkve da se mole.

Narednog dana, pastori i vernici crkve iz svih 15 adventističkih crkava u Bengaluru dolazili su u bolnicu da se mole za Renitu. Među njima, bila je Renitina tetka Rut Meri. Ona je imala puno vere u Boga.

„Vi radite svoj posao“, rekla je Rut doktoru. „Moj Bog će se pobrinuti oko svega.“

Pošto doktor nije verovao u Boga, uznemirile su ga njene reči.

Renitini prijatelji molili su se u školi. Direktor škole je organizovao molitve učenika u grupama.

Trećeg dana, doktor ni dalje nije bio siguran da li će Renita preživeti. Rut Meri, međutim, nije ni sumnjala.

„Vi radite svoj posao“, ponovo je rekla Rut doktoru. „Moj Bog će se pobrinuti oko svega.“

Sada se doktor zaista iznervirao. Pitao se kako Rut Meri može imati toliko poverenja u nekog nevidljivog Boga.

Vernici crkve nastavili su da se mole. Četiri dana je prošlo. Pet dana, deset dana. Jedanaestog dana, Renita je otvorila svoje oči.

Rut Meri je postila i molila se deset dana. Sada je bila oduševljena.

„Vi radite svoj posao“, rekla je Rut doktoru. „Moj Bog će se pobrinuti oko svega.“

Doktor je bio više nego iznerviran, bio je pomalo ljut.

U vezi sa pričom

- Pronađite Bengalur na mapi Indije.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Misionske postove i kratke činjenice iz Indije možete skinuti sa bit.ly/SUD-2020.

Renita se postepeno oporavljala. Petnaestog dana, doktor je odlučio da izvede mali operativni zahvat na njenom grlu da bi joj pomogao da bolje jede. Rut Meri se ta ideja nije svidela.

„Ona peva Bogu u crkvi“, rekla je doktoru. „Ako uradite taj zahvat, izgubiće svoj lep pevački glas.“

Doktor je odlučio da sačeka. Narednog dana, nije mogao da veruje svojim očima. Renita se tako dobro oporavljala da joj operacija nije bila potrebna.

Okrenuvši se prema Rut Meri, rekao je: „Vi ste sve vreme pričali o svom Bogu. Sada uviđam da je vaš Bog spasao Renitu. Idite, zahvalite se svom Bogu.“

Vesti o Renitinom čudesnom oporavku proširile su se bolnicom. Drugi pacijenti

i njihova rodbina bili su zadivljeni zapanjujućim odgovorom na molitve. Mnogi među njima tražili su molitve.

Te večeri, Renita je prebačena u redovno bolničko odeljenje. Mesec dana kasnije, otpuštena je iz bolnice. Nakon toga, odlazila je u svih 15 crkava u Bengaluru i iznosila svoje svedočanstvo.

„Stojim pred vama kao živo svedočanstvo da sam samo posredstvom Božje milosti dobila svoj život natrag. Hvala vam svima na molitvama. Bez molitve ja nisam ništa. Uz molitvu, sve je moguće.“ 🌍

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju nove crkvene zgrade u Renitinoj Adventističkoj crkvi Savanagar Tamil u Bengaluru, u Indiji. Sadašnja crkvena zgrada je stara i oronula, a broj vernika je prevelik u odnosu na veličinu zgrade.

Hvala vam što planirate da izdvojite nesebična sredstva za ovu crkvu.

Dživan Reka ekspres ili „Linija života ekspres“ je bolnički voz koji krstari indijskom železnicom, odlazeći u udaljene ruralne oblasti u kojima je medicinska pomoć neophodna. Voz ima dve operacione sale sa pet stolova i šest kreveta za oporavak pacijenata. Voz ima takođe oftalmološku prostoriju, stomatološku jedinicu, laboratoriju i rendgensku prostoriju. Postoji odeljak za smeštaj osoblja sa 12 kreveta. Medicinsko osoblje sprovodi ortopedske i oftalmološke procedure, kao i zahvate plastične hirurgije za rascap nepca i opekotine. Uz to, medicinsko osoblje sprovodi tretmane za epilepsiju, skrininge, vakcinisanje, nutricionalne savete, kao i promociju zdravih navika među siromašnom populacijom u ruralnim oblastima.

INDIJA | 28. novembar

Rišon Pereira, 9

Nema vremena za video igrice

Otac i majka želeli su da razgovaraju sa Rišonom o njegovim igračkama kada su se preselili iz velikog grada u malu planinsku kuću u ruralnoj oblasti Indije.

„Ne trebaju ti sve ove velike igračke“, rekao je otac. „Bićeš zauzet radeći druge stvari. Nećeš imati vremena da se igraš sa njima.“

Majka je govorila o deci koja su živela u selu pored njihove nove kuće.

„Seoska deca su siromašna i nemaju lepe igračke poput tebe“, rekla je. „Zašto im ne bi dao svoje velike igračke?“

Rišon je bio poslušan dečkić i nije mu smetalo da pokloni svoje velike igračke. Poklonio ih je dečacima i devojčicama iz sela.

Seoska deca bila su uzbuđena zbog ovih darova. Nikada ranije nisu imala tako lepe igračke. Rišon je bio zadovoljan što je mogao da vidi njihovu radost. Lep je bio osećaj učiniti nešto dobro za druge.

Kako su dani prolazili, Rišon je uvideo da

su otac i majka bili u pravu. Bio je veoma zauzet. Išao je u kućnu školu. Majka je podučavala engleski, hindu i druge jezike, a otac matematiku i nauku.

Kada nije učio, radio je na porodičnom imanju gajeći kukuruz, krompir i drugo povrće.

Svakog dana je učio napamet tri stiha iz Biblije. Nakon nekoliko meseci, mogao je napamet da recituje mnoga poglavlja, uključujući 23, 51. i 91. Psalam, 1. i 2. poglavlje Jevanđelje po Jovanu, 11. poglavlje Jevrejima poslanice.

Rišon nije imao mnogo vremena da se igra ni sa svojim malim igračkama, tako da je poklonio nešto i od njihov seoskoj deci.

Seoska deca, a posebno mala, ubrzo su postala Rišonovi drugari. U početku su ga deca volela zato što im je davao igračke. Međutim, onda su počela da ga upoznaju, uvidevši da je ljubazan, nežan dečko. Deca su volela da dolaze u posetu Rišonu u planinskoj kući izvan sela.

On je voleo da se igra sa seoskom decom. Ponekad bi se igrali sa njegovim starim igračkama, ali, najčešće su se igrali zamišljajući da su u crkvi.

Seoska deca ne potiču iz hrišćanskih porodica. Njihovi roditelji nisu hrišćani. Nisu ništa znali o Bogu koji je stvorio svet ili Isusu koji je umro za grehe ljudi. Nisu ništa znali o molitvama Bogu.

Igrajući se crkve, Rišon je podučavao decu o Isusu. Deca bi sedela na zemlji dok bi im Rišon iznosio priče o Adamu i Evi, Nojevoj barci, Davidu i Golijatu, Danilu u lavovskoj jami. Govorio im je o Isusu koji je umro na krstu i koji pruža večni život svakome ko veruje u Njega. Pozivao ih je i pokazivao im kako da se mole.

„Dragi Bože, hvala ti što si naš najbolji prijatelj. Pomozi nam da budemo dobri. U Isusovo ime, amin.“

Deca su počela da ponavljaju Rišonove molitve. Govorila su svojim roditeljima o biblijskim pričama.

Neki od roditelja zatražili su od Rišonovih roditelja da saznaju još nešto o Isusu.

Rišon nema vremena za video igrice ili televiziju. On ne koristi Fejsbuk ili Instagram. Više se skoro i ne igra sa malo preostalih igračaka u svom domu.

Isuviše je zauzet jer je postao Isusov misionar. 🌐

U vezi sa pričom

- Pronađite indijsku državu Karnataka na karti. Rišon živi u ruralnoj oblasti te države.
- Pitajte decu na koji način mogu da budu misionari poput Rišona. Možda će neka odgovoriti da treba da poklanjaju svoje igračke, da se mole i razgovaraju sa svojim drugovima o Bibliji.
- Postavite izazov pred decu da poput Rišona uče napamet tri biblijska stiha svakog dana.
- Ohrabrujte decu da budu uključena u rad u bašti, da radije provode vreme napolju nego u kući.
- Pogledajte Rišonovog oca Vilbura u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Wilbur-Pereira.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Slike velike rezolucije, misionarske postove i zanimljive činjenice iz Indije možete skinuti sa: bit.ly/SUD-2020.

NEVEROVATNA
PRIRODA

U Bengaluru se nalazi više od 25 jezera koja obezbeđuju vodu za grad, mir i spokoj, kao i zabavu. U njima se nalazi veliki ekosistem flore i faune, među kojima su ljiljani, jakane sa repovima nalik fazanskim, ptice trkačice, vodomari i paprati.

INDIJA | 5. decembar

Anurod Barval, 19

Bog je moj učitelj

Otac je bio zabrinut zbog jedanaestogodišnjeg Anuroda, koji je teško završavao svaki razred. Nije mogao ni reč da pročita na engleskom, služio se samo hindu jezikom.

Otac je primetio da su deca adventističkog pastora iz njihovog grada Gazipura imali najbolje ocene u adventističkoj internatskoj školi u Varanasiju, 35 km udaljenoj od njihovog doma.

„Moj sin jedva prolazi u školi“, rekao je otac pastoru. „On uopšte ne mari za školu.“

Pastor je imao jednu ideju.

„Zašto ne biste poslali svog sina u adventističku školu?“, pitao je.

Otac nije bio hrišćanin, međutim, ovaj predlog mu se dopao. Kasnije tog dana, izneo je plan svom sinu.

Pošto je čeznuo za nečim novim, bio je zadovoljan što je otac planirao da ga pošalje izvan roditeljskog doma.

Međutim, kada su Anurod, njegovi roditelji i pastor došli u školu, saznali su da je internat bio pun. Svih osamdeset kreveta u muškoj spavaonici bilo je zauzeto. Ženski blok sa četrdeset kreveta takođe je bio pun. Anurod je gledao u svoje roditelje koji su razmišljali šta da čine. Pastor nije znao gde da potraži rešenje. Niko nije znao šta da čini. Ako bi se upisao u školu, morao bi da bude smešten u školski internat. Nije mogao da živi u svom domu a da svaki dan putuje po tri sata u jednom pravcu.

Bio je duboko razočaran.

Nadao se da će mu to biti početak novog života, a sad je izgledalo da će morati da se vrati svom starom životu. Molio se po prvi put. Nije poznao Boga, ali je smatrao da treba ipak da proba da razgovara sa Njim. Stojeći kraj spavaonice, molio se.

„Bože, ja želim da učim ovde iz dubine svog srca“, rekao je u jednostavnoj molitvi.

On čak nije ni tražio ništa od Boga. Samo je izneo Bogu najveću želju svog srca.

Dok su njegovi roditelji i pastor razmatrali šta da čine, jedna školska učiteljica je čula za situaciju u kojoj su se našli.

Došla je do usamljenog dečaka i rekla: „Zašto ne bi živeo sa mnom u mom domu?“

Anurod nije mogao da poveruje svojim ušima.

„Mogu li da budem smešten kod učiteljice?“, upitao je svoje roditelje.

Bio je presrećan kada su mu roditelji dali odobrenje. Bog je čuo njegovu molitvu.

Te večeri, nije bio mnogo srećan kada su otac i majka otišli. Po prvi put, morao je da živi izvan svog porodičnog doma. Velike suze su se kotrljale niz njegovo lice, molio se po drugi put.

Kleknuvši pored kreveta, rekao je: „Bože, Ti si moj učitelj. Molim Te, vodi me.“

Anurod je zavoleo svoju novu školu. Voleo je da čita Bibliju, posebno je uživao u čitanju Psalama i Priča Solomunovih. Po prvi put dobio je najveće ocene na svim časovima. Znao je da je sve dobre ocene dobio zahvaljujući Bogu. Bog je odgovarao na njegovu molitvu da mu bude učitelj.

Ubrzo je predao svoje srce Bogu.

U vezi sa pričom

- Pronađite Gazipur i Varanasi na mapi Indije.
- Pogledajte Anuroda u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Anurodh-Barnwal.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Slike velike rezolucije, misionske postove i zanimljive činjenice iz Indije možete skinuti sa: bit.ly/SUD-projects-2020.

Danas Anurod ima devetnaest godina i sa uzbuđenjem gleda šta Bog planira dalje u njegovom životu. Nikada nije ni slutio da će završiti školu, a ove godine je završio srednju školu.

„Naši planovi su ograničeni, međutim, Bog ima velike planove koje ne možemo ni da zamislimo. On je spreman da nas povede ka tome“, Anurod smatra. 🌍

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju novog bloka spavaonica u Adventističkoj školi Varanasi da bi još dece moglo da uči od najboljeg Učitelja, Isusa.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Nacionalni simbol Indije je
ugroženi bengalski tigar.

INDIJA | 12. decembar

Abišek Čaudari, 14

Tumor dovodi do promene srca

Letnji raspust tek što je počeo. Dvanaestogodišnji Abišek bio je srećan što je došao na raspust iz internatske škole.

Međutim, tada se nešto dogodilo.

Dok se igrao loptom sa svojom jedanaestogodišnjom sestrom Mahimom, oko 4 sata popodne, kratko vreme posle ručka, nakon što joj je bacio loptu, pao je na zemlju, a njegovo telo počelo je jako da podrhtava.

Njegove ruke su počele da se grče, a pena da mu izlazi na usta.

Mahima je vrisnula i potrčala prema majci koja je bila u kuhinji.

„Dođi, dođi!“, vikala je. „Dođi da vidiš šta se dogodilo.“

Majka je potrčala prema dvorištu i videla svog sina kako leži bez svesti.

Počela je da plače istog trena.

Pribravši se malo, pozvala je oca telefonom. „Abišek ne može da hoda niti da govori“, rekla je. „Molim te dođi kući što pre.“

Otac je radio kao biblijski radnik. U tom trenutku vodio je molitveni sastanak izvan grada.

Požurio je kući. Stigao je dva sata kasnije.

U međuvremenu, majka je podigla Abišeke, koji je i dalje bio bez svesti, i odnela ga u krevet.

Nešto kasnije, dečak je došao svesti. Nije mogao da govori, ni da se pokreće. Takvog ga je otac zatekao kada je došao.

Državna bolnica je bila zatvorena tokom noći, a porodica nije imala novca da plati privatnu bolnicu. Porodica je morala da čeka do jutra da odvede Abišeke kod lekara.

Otac i majka su položili svoje ruke na glavu svog sina i molili se. Majka je plakala, a Mahima stajala blizu i slušala.

„Bože, Ti sve znaš. Ti poznaješ ovu nepoznatu bolest. Ja sigurno znam da Ti možeš da isceliš mog sina“, molio se otac.

Ujutro, otac i majka su odveli Abišeke u bolnicu. Doktor je uradio neke testove

U vezi sa pričom

- Pronađite Varanasi na mapi Indije.
- Abišekov otac se zove Radžesh Čaudari. Na slici se može videti sa sinom.
- Pogledajte video-klip sa Abišekom na Jutjubu: bit.ly/Abhishek-Chaudhary.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Slike velike rezolucije, misionske postove i brze činjenice iz Indije možete skinuti sa: bit.ly/SUD-projects-2020.

i pronašao mali tumor na Abišekovom mozgu.

Taj tumor je učinio da dečak izgubi svest.

Doktor je prepisao lek koji treba da se uzima 15 dana i rekao: „Ako ovaj lek bude delovao, onda će sve biti u redu, a ako ne bude delovao, dečak će morati na operaciju.“

Te večeri kod kuće, porodica se molila za Abišeka.

„Bože, molimo Te, učini da lek deluje i isceli našeg dečaka.“

Vernici crkve su se takođe molili. Otac je kontaktirao Abišekove drugove iz internatske škole, i oni su se takođe uključili u molitve.

U toku narednih 15 dana svi su se molili.

Na kraju tok perioda, porodica je ponovo otišla kod lekara.

„Kako se dečak oseća?“, upitao je doktor. „Mnogo mu je bolje“, odgovorio je otac.

„Hajde da uradimo još jedan test da vidimo šta se dogodilo sa tumorom“, rekao je doktor.

Doktor je uradio test, ali nije mogao da pronađe ni trag tumora. Bio je zaprepasćen.

„Kako se to dogodilo?“, upitao je.

Prepisao je Abišekju još jednom lek za narednih 15 dana, i rekao ocu: „Ako vašem sinu bude dobro posle ovoga, neće biti potrebna operacija. Moraće samo da uzima ove pilule u narednih godinu dana.“

Roditelji su bili presrećni što je tumor iščezao. To je bilo čudo!

Kod kuće je cela porodica slavila Boga.

„Hvala Ti Bože“, otac se molio. Porodica je nastavila svakodnevno da se moli za dečaka. Vernici crkve su se isto molili. Abišek se vratio u školu nakon letnjeg raspusta, a i njegovi školski drugovi su se molili.

Godinu dana je prošlo, doktor je ponovo uradio testove. Rezultati su pokazali da nema tumora.

„Nema ničega, dečak je dobro“, rekao je.

Porodica je proslavljala Boga, jer je zaista učinio čudo.

Međutim, to nije bio kraj. Komšije koje nisu verovala u Isusa, čuvši za čudo, tražili su od Abišekovog oca da se moli za njih.

Komšije su se ranije podsmevale Abišekju i njegovoj porodici zato što su hrišćani. Međutim, njihovo ponašanje se promenilo. Postali su bliski prijatelji sa ovom porodicom, i želeli da predaju svoja srca Isusu.

Abišek je zahvalan Bogu za dobro zdravlje. Srećan je što je Bog odgovorio na molitve, i što je upotrebio njegovu bolest da komšije mogu da Ga upoznaju.

On želi da postane misionar poput svog oca.

„Nakon što završim školovanje, želim da radim za Boga“, izjavljuje. „Ja ću svima koji još ne poznaju Hrista iznositi svoje svedočanstvo.“

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju novog bloka spavaonica u Abišekovoj školi Varanasi, da bi još dece moglo da upozna Isusa.

INDIJA | 19. decembar

Slatki bol

Marilin Kamei, 16

Marilin je bila učenica adventističke škole, tako da nikada nije imala problema sa držanjem subote. Međutim, morala je da polaže završne ispite u državnom centru za polaganje ispita, izvan adventističkog kampusa. Kada je otišla da popuni formulare za prijavu ispita, saznala je da je jedan ispit jedino mogao da se polaže u subotu.

Nije znala šta da čini.

Saosećajna profesorica u državnom centru imala je rešenje. Predložila je da Marilin napusti crkvu u subotu ujutro na nekoliko minuta i dođe u vladin centar. Mogla bi da potpiše svoje ime na ispitnom papiru, a zatim da se vrati u crkvu.

„Ovaj ispit je izborni. Ako i padneš, neće biti problema“, rekla je profesorica. „Ali, moraćeš da izađeš na ispit. Dođi samo, napiši svoje ime i vrati se u crkvu.“

Ideja je bila primamljiva. Marilin je morala da izađe na ispit da bi završila godinu i prešla u sledeći razred. Međutim, nije se

osećala spokojno da dođe u ispitni centar u subotu, pa čak i samo da napiše svoje ime.

„Nema razlike između izlaska na ispit u subotu i dolaska u ispitni centar samo radi potpisa“, rekla je Marilin.

„Ako i padnem ovu godinu, neću da prekršim subotu.“

Izašla je na polaganje svih drugih ispita i dobila dobre ocene, ali nije došla na ispit u subotu.

Kao rezultat, nije položila godinu. Morala je da ponovi isti razred naredne školske godine.

Otac je bio srećan što je Marilin izabrala da bude verna Bogu i Njegovoj suboti. Znao je kako se ona osećala.

Mnogo godina ranije, kada je on bio u školi, morao je takođe da ponavlja razred, jer je odbio da izađe na završni ispit u subotu.

Bio je zabrinut da bi Marilin mogla da se suoči sa istim problemom oko subote i naredne godine.

Otac je odveo Marilin na neko tiho mesto gde su mogli na miru da razgovaraju. Podsetio ju je da je i on morao da

ponavlja razred zbog neizlaska na ispit u subotu.

„Bog te voli, i On ima neograničene mogućnosti da pomogne svojoj deci“, rekao je.

Marilin je držala očevu ruku dok je govorio, zatim je došao red na nju.

„Tata, ne brini se“, rekla je. „Prošle noći sam zahvaljivala Bogu za ovo iskustvo.“

Njene reči iznenadile su oca. Nastavila je: „Kada sam bila veoma mala, slušala sam misionerske izveštaje o dečacima i devojkama koji su prolazili kroz teška iskustva, jer nisu želeli da prekrše subotu. Divila sam im se. Sada mi je Bog dao priliku ne samo da se divim njihovim odlukama, nego da to lično iskusim. To je slatki bol.“

Otac nije mogao da čuti.

„Marilin, ovaj gubitak je zapravo dobitak“, rekao je.

Klimnula je glavom.

„Osećam više radosti nego razočarenja“, kazala je. „Hvala ti, tata, što si mi pokazao značaj Božje subote.“

Zajedno su kleknuli da se zahvale Bogu. Smatrali su da je ovo iskustvo dar od Boga.

Ove godine Marilin ponavlja isti razred. Ona se ne brine šta će se dogoditi na završnim ispitima. Sve što želi da čini jeste da bude poslušna Bogu, a veruje da će On učiniti ostalo. 🌍

Pre tri godine, darovi 13. subote bili su upotrebljeni za izgradnju muškog i žen-

U vezi sa pričom

- Pronađite Dimapur na mapi Indije.
- Postavite deci pitanje šta misle zašto su otac i Marilin shvatili ovo iskustvo kao „slatki bol“. Mogući odgovor je taj da je ovo iskustvo dalo Marilin priliku da pokaže svoju ljubav prema Bogu time što je ostala verna. Možete da objasnite ovu situaciju deci na ovaj način: Pitajte decu na koji način pokazuju svoju ljubav prema roditeljima. (Mogući odgovori su: zagrljaj, poljubac, obavljanje kućnih poslova, davanje darova, poslušnost.) Pitajte decu na koji način pokazuju svoju ljubav prema Isusu. Isus odgovara na pitanje, „Ako imate ljubav k Meni, zapovesti moje držite.“ (Jovan 14,15)
- Autor ove priče je Marilinov otac Dormo Kamei, vođa Hrišćanske adventističke crkve u gradu Dimapuru, u indijskoj državi Nagaland.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

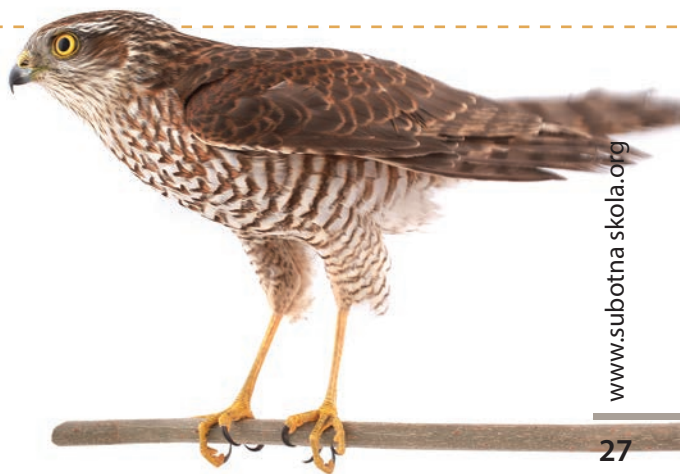
skog bloka spavaonica u adventističkoj školi koju Marilin pohađa u Dimapuru, u indijskoj državi Nagaland.

Hvala vam što pomažete da se škola proširi, da još mnoga druga deca mogu da upoznaju Boga i Njegovu subotu.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Nagaland je oblast u kojoj ima najviše sokolova na svetu. U novembru 2013. godine, jedan međunarodni tim ornitologa izbrojao je preko 1 milion amur sokolova u blizini Voke u Nagalandu.

Program 13. Subote | 26. decembar

Hangbe Poireng, 16

Odbacivanje loše navike

Hangbe Poireng je počeo da puši kada je imao dvanaest godina. Svoju prvu cigaretu zapalio je za vreme letnjeg raspusta u svom domu, u selu na severoistoku Indije.

Selo se nalazilo u planinskom predelu, i bilo je hladno iako je bilo leto. Hangbe je nosio topli prsluk. On i njegov osamnaestogodišnji prijatelj, Luikelung, nalazili su se u jednoj napuštenoj kolibi, gde su razgovarali.

Luikelung je upalio cigaretu. „Probaj ovo“, rekao je pružajući cigaretu Hangbeu. „Pušenje će te zagrejati.“

Bez oklevanja, Hangbe je uzeo cigaretu od svog prijatelja. Nikada ranije nije pušio i nije znao da puši. Dim je bio gorak, tako da se zakašljao.

Nije želeo više da puši. Vratio je cigaretu prijatelju. Luikelung ju je uzeo ništa ne rekavši.

Sedmicu dana kasnije, Hangbe je otišao na izlet sa petoricom prijatelja. Stigavši na jedno polje pokraj reke, prijatelji su posedali i počeli da puše. Hangbe je pogledao oko sebe i video da su svi pušili. Osećao se izopštenim. Setio se neprijatnog ukusa duvanskog dima, ali želeo je da bude deo grupe. Zatražio je cigaretu.

Međutim, ovog puta, rešio je da bude mudriji. Nije želeo da kašlje i da deluje glupo, tako da se pretvarao da puši ne uvlačeći dim u svoja pluća. Izgleda da to niko nije primećivao. Bio je srećan što je deo grupe.

Hangbe se pretvarao da puši i na drugim okupljanjima sa prijateljima. Ubrzo je

prestao da se pretvara. Uvideo je da je bilo lako pušiti.

Kad se letnji raspust završio, otišao je u Dimapur da živi sa svojom sestrom i da se školuje u adventističkoj školi. Stekao je nove prijatelje koji nisu išli u tu školu. Ti prijatelji su pušili, a on je želeo da bude deo njihove grupe.

Međutim, u školi je čuo da je pušenje loša navika za zdravlje. Razmišljao je o tome da prestane, ali postao je zavisnik. Razboljevao bi se i bio nervozan svaki put kada bi pokušao da prestane da puši.

Hangbeu je bio potreban novac za cigarete. Njegovi prijatelji nisu mogli da mu daju cigarete svaki put, tako da je, kada mu je sestra davala novac za hranu u školi, on kupovao cigarete. Počeo je takođe da provodi više vremena sa društvom nego što je radio domaće zadatke. Njegovi roditelji na selu ubrzo su saznali da je popustio u školi. Odlučili su da ga pošalju u školski internat, nadajući se da će ga preceptor za dečake ohrabrivati da radi svoje domaće zadatke.

Hangbe nije želeo da živi u internatu, ali nije imao izbora. Sada je imao problem. Nije mogao da puši u školi, a nije mogao da prestane sa pušenjem. Odlučio je da kupi duvan za žvakanje, koristeći novac koji mu je sestra davala za hranu.

Međutim, nije dugo žvakao duvan. Jedan drug ga je primetio i prijavio profesorima. Preceptor za dečake ga je pozvao na razgovor u svoju kancelariju.

„Kad god osetiš potrebu za pušenjem ili poželiš da učiniš neku drugu lošu stvar, moli se Bogu“, rekao je. „Možeš takođe doći kod mene, a ja ću pokušati da ti pomognem.“

Preceptor se molio sa njim.

U vezi sa pričom

- Pronađite Dimapur na mapi Indije.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Slike velike rezolucije, misionske postove i kratke činjenice iz Indije možete skinuti sa: bit.ly/SUD-projects-2020.

Pre 13. Subote

- Pošaljite obaveštenje da podsetite roditelje na program, da ohrabruju svoju decu da donesu svoje darove 13. subote. Podsetite sve da su sredstva prikupljena u misionskim darovima način na koji se potpomaže širenje Božje reči širom sveta. Četvrtina prikupljenih sredstava biće direktno upotrebljena za 11 projekata u Južnoazijskoj diviziji.
- Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se osećaju prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.
- Pre ili posle iznete priče donesite mapu sveta da biste prikazali Indiju, državu koja će primiti sredstva 13. subote. Dajte kratko objašnjenje kako će svaki od navedenih projekata imati korist od prikupljenih sredstava.

Molitva se svidela Hangbeu. Odlučio je da pokuša da se moli na svoj način. Bio je umoran od zavisnosti od duvana. Bio je takođe i gladan, jer je trošio većinu novca na duvan.

Kada je sledeći put osenio potrebu za duvanom, molio se: „Dragi Bože, molim Te da prevaziđem iskušenje da pušim.“

Ponavljao je ovu molitvu svaki put kada bi osenio želju za duvanom. Obično se molio u svojoj sobi.

Ponekad bi se popeo na krov muškog bloka spavaonica da se moli. Ponekad bi zamolio preceptora da se pomoli za njega.

Tri meseca su protekla od njegovog poslednjeg uzimanja duvana. I dalje mu ovo iskušenje svakog dana predstavlja problem. Voleo bi da nikada nije otpočinjao sa tom ružnom navikom. Međutim, drago mu je što mu Bog iz trenutka u trenutak daje snagu da se odupre iskušenju da truje svoje telo i um.

On želi da ohrabruje drugu decu da i ne pokušavaju da puše.

„Možda mislite da ste srećni kada pušite, međutim, pravu sreću pričinjava čitanje Biblije i molitve“, izjavljuje.

Deo darova 13. subote pre tri godine bio je upotrebljen za izgradnju muškog i ženskog bloka spavaonica u internatskoj adventističkoj školi u Dimapuru, u Indiji. Hangbe je zahvalan za nove spavaonice jer je to mesto gde mu je Bog dao silu da prestane da upotrebljava duvan. Kao što ste izdvojili sredstva za pomoć ovoj školi pre tri godine, danas možete pomoći deci u drugim školama u Indiji.

Hangbe Poireng pokazuje mesto na krovu muškog bloka spavaonica u adventističkoj školi u Dimapuru, gde se molio za pomoć Bogu da prevaziđe zavisnost od duvana.

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva.

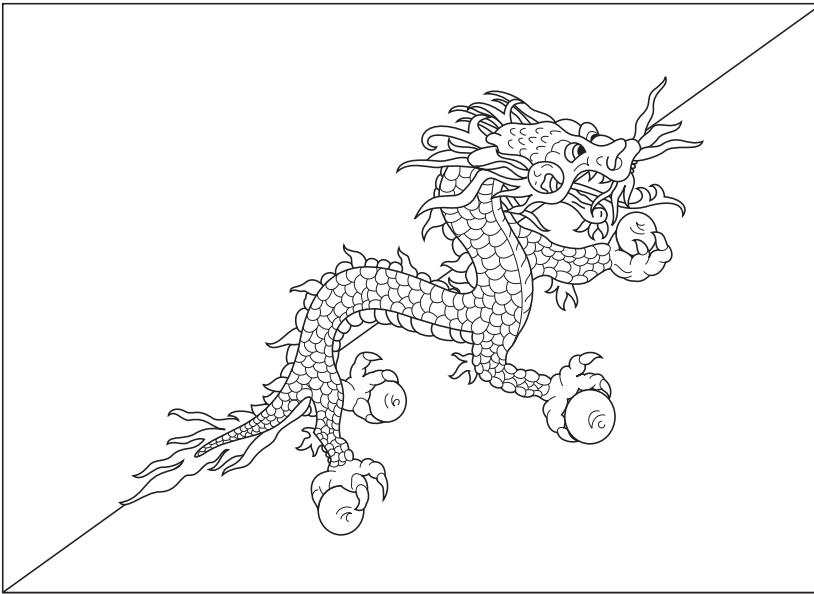
(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)!

Budući projekti 13. Subote

Projekti koji će biti u središtu pažnje sledećeg tromesečja dolaze iz Evroazijske divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Izgradnja dvospratne višefunkcionalne zgrade u koju će moći da se smeste dečije obdanište, osnovna i srednja škola na kampusu Adventističkog univerziteta Zaokski u oblasti Tula, u Rusiji.
- Izgradnja trospratne višefunkcionalne zgrade u koju će moći da se smeste dečije obdanište, osnovna i srednja škola na kampusu ukrajinskog Adventističkog centra visokog obrazovanja u Buči, u Ukrajini.

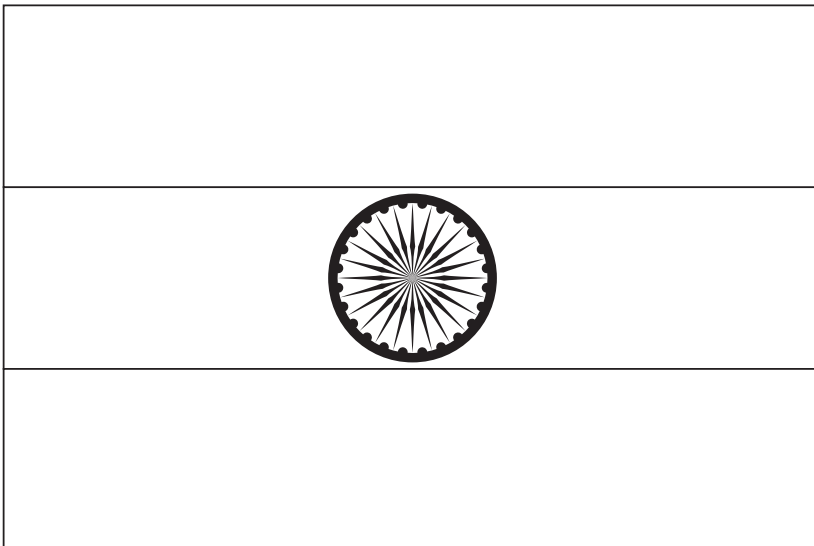
Obojte zastavu

BUTAN

UPUTSTVA:

Obojte gornju levu stranu žutom bojom a donju desnu narandžastom. Zmaj u sredini je beo.

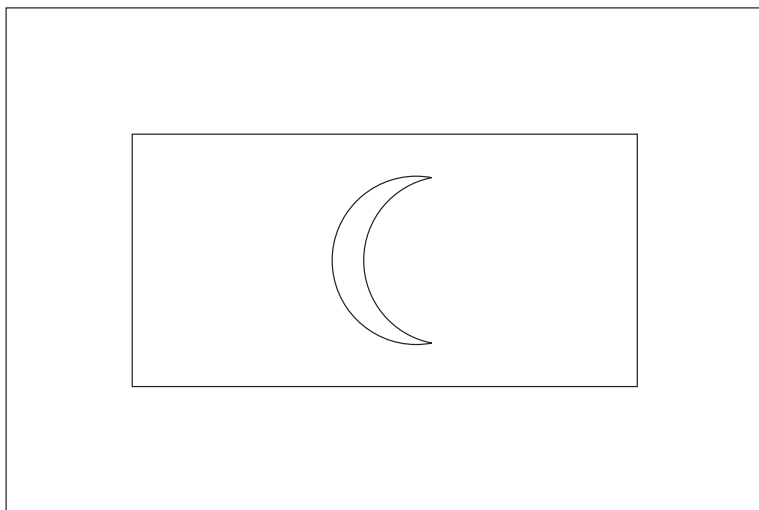

INDIJA

UPUTSTVA:

Obojte gornju trećinu zastave narandžastom bojom, sredinu ostavite u beloju boji, a donju trećinu zastave obojte zeleno. Krug u sredini je plave boje.

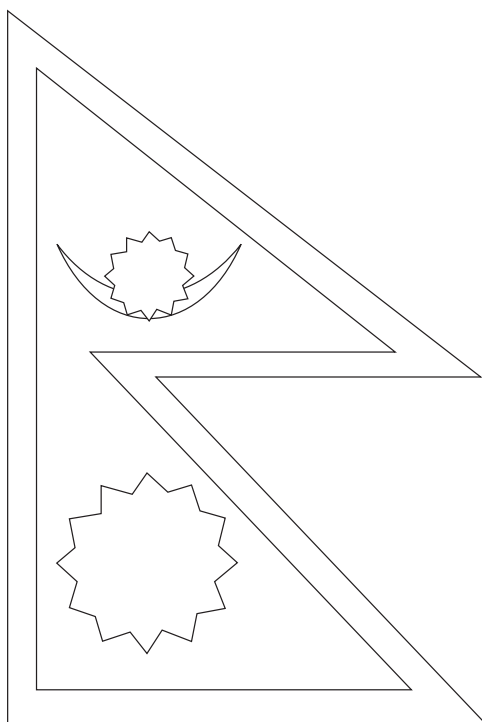
Obojte zastavu

MALDIVI

UPUTSTVA:

Pravougaonik u sredini obojte zelenom bojom, mesec ostavite u beloj boji. Spoljni deo obojte crveno.

NEPAL

UPUTSTVA:

Zastava Nepala sastoji se iz dva barjaka. Glavni deo zastave obojte crvenom bojom. Ivicu obojte tamno plavo. Oblike ostavite u beloj boji.

Hajde da kuvamo

VEGETARIJANSKA TIKA MASALA (INDIJA)

SASTOJCI

400 grama tofu sira

MARINADA:

120 ml punomasnog jogurta
15 ml ulja
15 ml limunovog soka
1/2 kašičice kurkume
1/2 kašičice garam masale
1/2 kašičice gustina
1/2 kašičice soli

TIKA SOS:

15 ml ulja
400 ml paradajza iz konzerve (ne cediti)
1/2 kašičice kumina
1/2 kašičice aleve paprike (slatke ili ljute po izboru)
120 ml punomasnog jogurta
(za vegansku verziju recepta koristite jogurt od soje)

Garnirung: Po želji sveže seckani peršun

INSTRUCTIONS

PRIPREMA MARINADE:

U maloj činiji pomešati sve sastojke za marinadu dok se ne sjedine dobro. Marinadu staviti na stranu.

PRIPREMA TOFUA:

Iseckajte tofu na kockice i stavite ih u tiganj, dodajte marinadu preko. Stavite tiganj u frižider na 1 sat da tofu upije marinadu. Nakon toga, pecite na 170 °C 30 minuta sa povremenim mešanjem.

PRIPREMA TIKA SOSA:

Zagrejte 15 ml ulja u tiganju. Dodajte paradajz, kumin, alevu papriku i ostali jogurt. Ako vam je ostalo još marinade, dodajte u tiganj i dinstajte 8 minuta. Dodajte tofu i promešajte. Servirajte dok je toplo uz beli pirinač.

Ovaj recept je uzet iz „Doterana jela“ i može se naći na: bit.ly/SpruceTikka.

Hajde da se igramo

ZMIJE I LESTVE

(INDIJA)

TABLA ZA IGRU

ŠTA ĆE VAM BITI POTREBNO:

Veliko parče papira ili kartona
Lenjir
Olovka

Bojice (po želji)
Gumica (po želji)
Kockica
Figurice u boji

UPUTSTVO:

Prvo odlučite koliko će polja u obliku kvadrata biti na tabli. (Najlakše je da napravite mrežu kvadrata veličine 10x10 ili 5x5.) Izmerite papir i podelite sa brojem kvadrata koje želite da nacrtate u svakom pravcu da biste utvrdili koje veličine treba da budu. Zatim, na vrhu papira i sa jedne njegove strane izmerite i obeležite gde treba povući linije. Koristite lenjir da isrcitate linije olovkom.

Označite brojevima polja. Neka brojevi budu mali, ali čitljivi. Prvo polje u dnu sa leve strane označite sa „Start“, a poslednje u vrhu sa leve strane „Cilj“.

Sada je potrebno da nacrtate zmije i lestve. Pokušajte da ih ravnomerno rasporedite po tabli i da ih nacrtate u različitim veličinama. Obratite pažnju da glava zmije bude okrenuta nagore, a rep nadole.

Ako imate bojice, možete podebljati njima ivice polja, a zatim obojiti polja i zmije onako kako želite. Ali čak i jednostavna, nebojena tabla može biti zabavna.

KAKO SE IGRA

1. Svaki igrač stavlja svoju figuricu na polje „Start“.
2. Redom bacajte kockicu i pomerajte svoju figuricu onoliko polja koliko pokazuje kockica.
3. Ukoliko vaša figurica stane na dno lestava, možete se popeti uz njih.
4. Ukoliko vaša figurica stane na glavu zmije, morate se spustiti na kraj njenog repa.
5. Pobednik je onaj igrač koji prvi stigne do polja „Cilj“.

Sliku stare, ručno napravljene indijske table *Zmije i lestve* možete pronaći onlajn na: bit.ly/India-2020-game.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Butana, Indije, Maldiva i Nepala (JAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Bhutan: government website Lonely Planet	bit.ly/BhutGov bit.ly/LPBhutan
India: government website Adventure in You	bit.ly/GovIndia bit.ly/AIYIndia
Maldives: government website US News and World Report	bit.ly/MaldGov bit.ly/USNMaldives
Nepal: government website Welcome Nepal	bit.ly/NepalGovt bit.ly/WelcomeNepal
Seventh-day Adventist Southern Asia Division North East India Union South East India Union	bit.ly/SDASUD bit.ly/SDANEIU bit.ly/SDASEIU

Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoći će da se usmeri pažnja na svetsku misiju, i povećá sedmično misionisko darovanje. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misioniska darovanja. Zatražite od vašeg Odbora Subotne škole da vam postavi cilj misioniskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bio prošlog tromesečja, podelite sumu na 14 delova – 12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za Trinaestu Subotu).

Pokažite nedeljni grafikon progressa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike takođe da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misioniskih darova Subotne škole. Dvanaeste subote podnesite izveštaj o misioniskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove Subotne škole da pripreme svoje darove Trinaeste Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misioniska darivanja.

Prevod:	Dejan Majstorović
Lektura:	Dragana Todoran
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

UNJE	CRKVE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Istočno-centralna indijska unija	2,595	987,901	111,490,349
Severistočna indijska unija	218	53,429	44,294,444
Severna indijska unija	468	182,399	849,685,362
Južno-centralna indijska unija	255	78,032	68,155,847
Jugistočna indijska unija	459	133,158	78,166,665
Jugozapadna indijska unija	238	37,533	35,106,432
Zapadna indijska unija	257	124,853	184,034,499
Regija ostrva Andaman i Nikobar	1	303	411,404
Istočno Himalajsko polje	12	762	817,000
Himalajska oblast	26	9,349	29,718,000
Maldivi (nisu uključeni ni u jedno polje)	0	0	428,000
UKUPNO:	4,529	1,607,719	1,402,308,000

PROJEKTI:

- 1 Crkvena zgrada, Amristar, država Punjab
- 2 Druga faza školske zgrade na Adventističkom koledžu Rurki, Rurki, država Utarakand
- 3 Spavaonica, Adventistička škola, Varnasi, država Utar Pradeš
- 4 Crkvena zgrada, Rancī, država Džarkand
- 5 Školska zgrada, Adventistički univerzitet Spajser, Aund, Pune, Država Maharashtra
- 6 Dve učionice, Adventistička engleska gimnazija, Azam Nagar država Karnataka
- 7 Muška spavaonica, Akademija Garmar, Ražanagar, država Andra Pradeš
- 8 Pet učionica, Adventistički koledž Flajz, Rustombada, država Andra Pradeš
- 9 Nove crkvene zgrade, Central Kanada i Savanagar Tamil Tandžavur, država Tamil Nadu
- 10 Muška spavaonica, Srednja škola „E. D. Tomas“, država Tamil Nadu
- 11 Laboratorije i biblioteka, Srednja adventistička škola „Tirumala“, Tiruvantanapuram, država Kerala

